

Hem>Domstolsförfaranden>Brottmål>Rättsligt samarbete>Frihetsberövande och överföring av dömda personer

Zatrzymanie i przekazywanie więźniów

Unia Europejska pomaga w resocjalizacji więźniów poprzez umożliwienie im odbywania kary w państwie pochodzenia. W tym celu Komisja opracowała system służący przekazywaniu więźniów z powrotem do państwa UE, z którego pochodzą, w którym zamieszkują lub z którym posiadają bliskie powiązania.

System ten opiera się na **trzech decyzjach ramowych**:

Decyzja dotycząca przekazywania więźniów do ich państwa pochodzenia

Decyzja ramowa w sprawie wyroków skazujących na karę pozbawienia wolności z 2008 r. umożliwia przekazywanie więźniów do państwa ich zamieszkania.

Wynika to z faktu, że resocjalizacja więźniów ma większą szansę powodzenia, jeżeli możliwe jest odbycie przez nich kary w państwie pochodzenia.

Decyzja usprawnia komunikację między państwami i umożliwia przekazywanie więźniów w ustalonych terminach.

Od kiedy decyzja ma zastosowanie?

Państwa UE były zobowiązane do wprowadzenia wspomnianej decyzji do prawa krajowego do dnia **5 grudnia 2011 r.** Informacje na temat stanu wdrożenia decyzji można znaleźć [tutaj](#).

Jakie przepisy zastąpiła?

W odniesieniu do UE decyzja zastąpiła [Europejską konwencję o przekazywaniu osób skazanych z 1983 r.](#) oraz [protokół dodatkowy do tej konwencji z 1997 r.](#); ich postanowienia będą jednak miały nadal zastosowanie do państw spoza UE.

Decyzja w sprawie warunkowego zawieszenia wykonania kary w państwie pochodzenia sprawcy

Decyzja ramowa w sprawie warunków zawieszenia i kar alternatywnych z 2008 r. umożliwia odesłanie do państwa zamieszkania osoby:

która została skazana i warunkowo zwolniona, lub

wobec której została zastosowana kara alternatywna

w jednym z państw UE, w którym osoba ta nie zamieszkuje.

Państwo to będzie sprawować wówczas nadzór nad tą osobą podczas odbywania przez nią kary, ponieważ resocjalizację łatwiej jest przeprowadzić w państwie pochodzenia.

Od kiedy decyzja ma zastosowanie?

Państwa UE były zobowiązane do wprowadzenia wspomnianej decyzji do prawa krajowego do dnia **6 grudnia 2011 r.** Informacje na temat stanu wdrożenia decyzji można znaleźć [tutaj](#).

Jakie przepisy zastąpiła?

Decyzja zastępuje odpowiednie fragmenty [Konwencji Rady Europy o nadzorze nad warunkowo skazanymi lub warunkowo zwolnionymi z 1964 r.](#); konwencja ta będzie jednak miała nadal zastosowanie do państw spoza UE.

Decyzja w sprawie środków stanowiących alternatywę dla tymczasowego aresztowania

Decyzja ramowa z 2009 r. wprowadza zasadę wzajemnego uznawania w odniesieniu do decyzji w sprawie środków nadzoru stanowiących alternatywę dla tymczasowego aresztowania.

Decyzja ta umożliwia przeniesienie odpowiedzialności za stosowanie wobec podejrzanych zwolnionych tymczasowo przed rozpoczęciem procesu **środka nadzoru niepolegającego na pozbawieniu wolności** do państwa, w którym osoby te zamieszkują.

Pozwala to obywatelom UE na powrót do domu na czas oczekiwania na proces w innym państwie UE. Nadzór z wykorzystaniem środków niepolegających na pozbawieniu wolności będzie wykonywało ich państwo pochodzenia (np. poprzez zobowiązanie ich do przebywania w określonym miejscu lub codzienne meldowanie się na posterunku policji). Pozwala to uniknąć przedłużających się okresów tymczasowego aresztowania za granicą.

Od kiedy decyzja ma zastosowanie?

Państwa UE były zobowiązane do wprowadzenia wspomnianej decyzji do prawa krajowego do dnia **11 grudnia 2012 r.** Informacje na temat stanu wdrożenia decyzji można znaleźć [tutaj](#).

Dodatkowe informacje

Zob. strony [Europris](#) i Europejskiej Organizacji do spraw Probacji – [CEP](#).

Ostatnia aktualizacja: 02/12/2021

Stroną zarządza Komisja Europejska. Informacje na tej stronie nie muszą odzwierciedlać oficjalnego stanowiska Komisji Europejskiej, nie ponosi ona również odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane czy odniesienia na niej zawarte. Więcej informacji na temat praw autorskich odnoszących się do stron UE znajduje się na stronie „Informacje prawne”.